

In dankbare herinnering aan

Theo Alberink

echtgenoot van Mien Veldhuis

Hij werd geboren te Oldenzaal op 3 januari 1912 en overleed op 27 juni 1994 te Oldenzaal. Na een gezongen Uitvaartviering in de Plechelmusbasiliek op 1 juli d.o.v., volgde de crematie te Usselo.

Een heel gewone rechtschapen en bescheiden man is niet meer bij ons. Zoals hij altijd gewenst heeft, kwam zijn einde plots en zonder pijn.

Terugkijken roept vele herinneringen bij ons op die praktisch allemaal prettig zijn.

Als geboren en getogen Oldenzaler hield hij van het leven daer.

Het geloof bood hem een goed houvast. Aan festiviteiten in de kerk beleefde hij een groot genoegen.

In z'n werkzame leven maakte hij plichtsgetrouw bloei maar óók verval van de textiel-industrie mee.

Na het vervullen van z'n dagtaken, bestond zijn grootste plezier uit het fietsend verken-

nen van Twente. Dat deed hij vaak met 1 of meer van ons erbij. Hij leerde ons veel over de streek, het dialect en de mensen die hij ontmoette.

Hij koppelde opvallend genoeg het "doot mèr gewoon" aan een uitbundige lach.

Niet zo zeer technisch van aard, lagen zijn vaardigheden vooral op het contactuele vlak. Mensen waren blij als hij kwam.

Als gezelligheid werd afgerond met lekker eten, kon zijn avond niet meer stuk!

Hij kon bij anderen heel goed de zon in het water zien schijnen, een eigenschap waar wij veel van hebben geleerd.

De dood boezemde hem al vroeg geen angst meer in.

De glimlach waarmee hij afgelopen maandag tijdens de afwas weggleed, paste bij hem.

Als vrouw, kinderen en kleinkinderen zullen wij elkaar helpen het verlies te verwerken.

Wij hopen dat óók U nog eens aan hem zult denken.

Vader, heel erg bedankt; de 82 rozen op je kist zijn meer dan verdiend!